

บทความวิจัย

เรื่อง

ห่วงโซ่อุปทานผักและผลไม้นำเข้าจากประเทศจีนมาสู่ประเทศไทย

Supply Chain of Imported Vegetables and Fruits from China

โดย

สุเทพ คงเกื้อ

SUTHEP KONGKER

คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

Faculty of Economics, Sripatum University

ห่วงโซ่อุปทานผักและผลไม้ที่นำเข้าจากประเทศจีนมาจังหวัดไทย

Supply Chain of Imported Vegetables and Fruits from China

สุเทพ กองเกื้อ

SUTHEP KONGKER

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง : ห่วงโซ่อุปทานผักและผลไม้ที่นำเข้าจากประเทศจีนเข้ามายังประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ เพื่อ ศึกษาการเคลื่อนไหวทางด้านการค้าของประเทศไทยหลังจากที่ร่วมข้อตกลงเปิดการค้าเสรี (FTA) กับประเทศไทย เมื่อเนื่องจากมีการนำเข้าในสัดส่วนที่สูง และมีการขยายตัวในอัตราที่เพิ่มสูงขึ้น (ในกรณีนี้คือการนำเข้าผักและผลไม้ ทำให้มีผลกระทบต่อสินค้าเกษตรของไทยโดยตรง และมีผลในระยะยาว นหความนี้จึงมีความสำคัญอันที่จะนำมาเพื่อศึกษาถึงระบบห่วงโซ่อุปทานของผักและผลไม้จากจีน โดยจะมีการวิเคราะห์ห่วงโซ่อุปทาน โลจิสติกทางการค้า และปริมาณสัดส่วนการนำเข้าของตลาด สัดส่วนการครองตลาดและวิเคราะห์ถึงโครงสร้างตลาดผักและผลไม้ รวมถึงการวิเคราะห์ผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการค้าต่อเศรษฐกิจไทยกับจีน

การศึกษาระบบนี้ได้ใช้ข้อมูลจากการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้วิธีการสำรวจข้อมูลในการใช้แบบสอบถามเป็นแนวทางในการเก็บข้อมูลแก่ผู้ส่ง/ค้าปลีก ณ ตลาดค้าชายแดน เช่น ตลาดเชียงแตน จ.เชียงราย ตลาดอินโดจีน จ.มุกดาหาร และ จ.หนองคาย ตลาดไทยและตลาดตีนมูมเมือง(กทม.) เป็นต้น โดยการออกสำรวจพื้นที่จริงเพื่อนำมาศึกษา วิเคราะห์ข้อมูล ทางด้านการจัดการห่วงโซ่อุปทานทั้งระบบ รวมถึงข้อคิดเห็นของผู้ประกอบการ(ผู้ค้า) กรณีปัญหา และอุปสรรคที่เกิดขึ้นต่อการดำเนินการค้าผักและผลไม้กับประเทศไทยในปัจจุบัน โดยทางด้านการจัดการ ห่วงโซ่อุปทาน จะทำการวิเคราะห์ถึงเส้นทางการขนส่ง(R3a R9) และภาพรวมของการนำเข้า และผักและผลไม้ จากจีน

ผลการศึกษาจากการศึกษาสภาพทั่วไปในระบบห่วงโซ่อุปทานและระบบโลจิสติกพบว่า การติดต่อซื้อสินค้า จากพ่อค้าจีนจะมีอยู่ 3 ลักษณะ 1. การติดต่อซื้อสินค้าโดยตรงกับทางพ่อค้าจีนซึ่งพ่อค้าส่งชาวไทยจะไปดูสินค้า ที่ประเทศจีนและมีการตกลงซื้อขายกับทางชาวสวนหรือพ่อค้าของชาวจีน 2. พ่อค้าส่งจะซื้อสินค้าที่ต่างเรือเชียง แสน ตลาดไทยและตลาดตีนมูมเมือง 3. พ่อค้าส่งจะมีการซื้อขายสินค้าแบบเดียวกัน (Brother System) การเพิ่มคุณภาพของสินค้าโดยมีการ Packing สินค้าเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า การรับส่งสินค้า ใช้ระบบคลังสินค้า โดยจะเป็นศูนย์กลางการกระจายสินค้าและการใช้ระบบ JIT (Just In Time) โดยพ่อค้าส่งจะมารับสินค้าที่ท่าเรือ หรือศูนย์กระจายคลังสินค้า การซื้อขายและกำหนดราคาสินค้าราคากลางของสินค้าผักและผลไม้ที่นำเข้ามาจากจีนมีราคา ที่ถูกกว่าสินค้าภายในประเทศ และจากการศึกษาถึงต้นทุนและการสำรวจเส้นทางการนำเข้า พบว่า หากส่งสินค้า

นำเข้ามาทางแม่น้ำโขงจะมีระยะเวลาที่สั้นกว่าและใกล้กับว่าเดินทางอื่น ๆ และมีค่าใช้จ่ายในการขนส่งที่มีราคาถูกกว่าทางบก แต่ “ สำหรับการจัดส่งสินค้าทางทะเลจะมีราคาถูกกว่าการขนส่งทางแม่น้ำโขงและในส่วนคุณภาพของสินค้ามีคุณภาพดีกว่าสินค้าที่นำเข้ามาจากเชิงรายและด้านขายเดนอื่นๆที่สำคัญสามารถที่จะเลือกสินค้าได้ ”

คำนำ

ปัจจุบันการปริมาณการผลิตและการตลาดผัก-ผลไม้ของจีนทำให้จีนขาดชั้นมาเป็นผู้ส่งออกผัก-ผลไม้ และผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของโลก และจากการลดภาษีนำเข้าผัก-ผลไม้ให้เหลือ 0% ระหว่างไทยกับจีนนับว่าเป็นการนำร่องของการเปิดเสรีทางการค้าสินค้าเกษตรระหว่างกัน ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญในการเจรจาทางการค้าเสรีระหว่างไทย-จีน โดยนับว่าเป็นการเจรจาในระดับทวิภาคีและเป็นการเปิดเสรีทางการค้าก่อนที่ทั้งไทยและจีนต้องปฏิบัติตามกระบวนการขององค์กรการค้าโลก

ซึ่งแม้ว่าผลดีของการลดภาษีนำเข้าของจีนนั้นจะทำให้ไทยมีโอกาสในการส่งออกผักผลไม้และผลิตภัณฑ์ไปยังตลาดจีนได้มากขึ้น โดยเฉพาะลำไยสด ลำไยอบแห้ง มังคุดและทุเรียน แต่ในอีกด้านหนึ่งที่ทางผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจผัก-ผลไม้ของไทยวิตกคือ จะมีสินค้าผัก-ผลไม้และผลิตภัณฑ์จากจีนเข้ามายังตลาดมากขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อส่งผลกระทบโดยตรงกับเกษตรกรที่ปลูกผัก-ผลไม้มีเมืองหนองของไทย และส่งผลกระทบทางอ้อมกับเกษตรกรผู้ปลูกผัก-ผลไม้ของไทยด้วย เนื่องจากราคายังคงไม่มีเมืองหนองจะมีราคาลดลงทำให้คนไทยบางส่วนจะหันไปบริโภคสินค้าที่นำเข้า และอาจจะลดการบริโภคผัก-ผลไม้จากไทย

นอกจากนี้ประเด็นที่น่าวิตกอีกประเด็นหนึ่งคือการที่จีนจะพยายามเป็นคู่แข่งย่างส่วนแบ่งตลาดผัก-ผลไม้เมืองร้อนของไทย โดยอาศัยข้อได้เปรียบในเรื่องดินทุนการผลิตที่ดีกว่า ส่งผลทำให้ไทยเผชิญปัญหาการแข่งขันอย่างรุนแรงในการส่งออกผักผลไม้และผลิตภัณฑ์ในอนาคต แม้กระทั่งประเทศที่กำลังพัฒนาอย่างประเทศไทยจำเป็นต้องอยู่และจะสู้กับการเปลี่ยนแปลงทางด้านการค้าไม่ได้อย่างไร คำตอนนั้นคือ การพัฒนาทางด้านกิจกรรมโลจิสติกส์และการสร้างความได้เปรียบโดยการเป็นศูนย์กลางในการกระจายสินค้า

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระบบท่วงโซ่อุปทาน โลจิสติกส์ สัดส่วนการครองตลาด และความสามารถในการแข่งขันของผักและผลไม้จากประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาเส้นทางการนำเข้าผักและผลไม้จากจีน
3. เพื่อศึกษาภาพรวมของการนำเข้าผักและผลไม้จากประเทศไทย
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการ(ผู้ค้า) กรณีปัญหา และอุปสรรคที่เกิดขึ้นต่อการค้าเนินการค้าผักและผลไม้ที่นำเข้าจากประเทศไทย

การตรวจสอบเอกสาร

นาย สุชาติ จันทรานาคราช ประธานสถาบันค้ำทางเรือแห่งประเทศไทย (สรท.) และประธาน
สมาคมโลจิสติกส์ไทย ก่อตัวในการสัมมนา "เด็นทาง Logistics ไทย ทะยานสู่ Hub of Asia" หัวข้อ "ปัจจัย
ส่งเสริมความสำเร็จ Logistics ไทย ทะยานสู่ Hub of Asia" ว่า ประเทศที่จะนำมาใช้ในการพิจารณาคือ ปัจจัย
ที่กำหนดการเป็น Hub ควรต้องอยู่ในจุดศูนย์กลางการขนส่ง และมีโครงข่ายการขนส่งเชื่อมโยงไปยังส่วนต่างๆ ของ
ภูมิภาค มีโครงสร้างพื้นฐานการขนส่ง มีปริมาณการค้าของประเทศมีมากเพียงพอ มีการค้าแบบ Paper Trade ผู้
ให้บริการโลจิสติกส์มีประสิทธิภาพ ความเข้มแข็งของโลจิสติกส์ที่เกี่ยวข้องใน gateway รวมถึงกฎระเบียบที่
เอื้ออำนวย แนวโน้มโลจิสติกส์ในอนาคต ต้องมาตรฐานในประเด็นเรื่องของความมั่นคงและการป้องกันการก่อการ
ร้ายที่เพิ่มความรักภูมิมากขึ้น รวมถึงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่เริ่มนับบทบาทเพิ่มขึ้นในการเชื่อมโยงข้อมูลทาง
การค้าทั่วโลกในประเทศไทยและระหว่างประเทศ จึงต้องการรูปแบบของฐานข้อมูลที่เป็นหนึ่งเดียวกัน นอกจากนี้ยัง
ต้องดูแนวโน้มของการใช้บริการ Third Party Logistics ขยายตัวไปทั่วทุกภูมิภาคของ Asia ซึ่งจะมีความสำคัญมาก
ขึ้นในภูมิภาคในประเทศต่างๆ เพื่อที่จะลดต้นทุนของ Logistics cost

ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาภาพรวมของการนำเข้าสัมภาระและผลไม้ จะทำการศึกษาการนำเข้าสัมภาระและผลไม้ที่สำคัญ จาก
ประเทศจีน ดังนี้

1. สัมภาระและผลไม้ที่เป็นคู่แข่งสำคัญโดยทำให้ไทยได้รับผลกระทบมาก ได้แก่ หอมหัวใหญ่ กระเทียม สมุนไพร แครอท และบลอกเคอร์ เป็นต้น

2. ผลไม้เมืองหนาวชนิดอื่นๆ ที่ไทยนำเข้าเป็นจำนวนมาก โดยนำมาเปลี่ยนเป็นอาหาร加工 จึงต้องการรูปแบบของฐานข้อมูลที่เป็นหนึ่งเดียวกัน ยกตัวอย่างเช่น แอปเปิล เป็นต้น

3. การศึกษาระบบการตลาด ระบบและวิธีการจัดส่ง (Logistics) รวมทั้งส่วนของตลาด ซึ่งทางการ
กระจายสัมภาระและผลไม้ รวมทั้งขั้นตอนการจัดส่งสินค้า ตามต้องการ จึงต้องการรูปแบบของฐานข้อมูลที่เป็นหนึ่งเดียวกัน โดย
กำหนดให้มีการสำรวจข้อมูลเชิงพื้นที่ ดังนี้

3.1 ศึกษาดูงานด้านการส่งมอบสินค้า การบรรทุก-วางสินค้า ระบบการบริหารจัดการ ด้านการ
จัดส่งและการกระจายสินค้าที่ตลาดปลายทาง ณ ตลาดค้าชายแดน เช่น ตลาดเชียงแสน จ.เชียงราย ตลาดอินโดจีน
จ.มุกดาหาร และ จ.หนองคาย เป็นต้น

3.2 การศึกษา ความคิดเห็นของผู้ค้า ผู้ประกอบการชาวจีนที่มีต่อการนำเข้าสัมภาระและผลไม้ จากประเทศไทย
ทั้งในตลาดสดขนาดใหญ่ ตลาดค้าชายแดนและตลาดการค้าสมัยใหม่ (modern trade)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการศึกษาและข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษาครั้งนี้ จะนำไปใช้ในการพิจารณาการนำเข้าสัมภาระและผลไม้
จากประเทศไทย รวมทั้งสัดส่วนการของตลาดและช่องทางการกระจายสินค้า ทั้งในตลาดสดระดับใหญ่ ตลาดค้า
ชายแดนและตลาดการค้าสมัยใหม่ สามารถนำไปใช้ในการวางแผน กำหนดมาตรการและแนวทางการพัฒนา
ระบบการเกษตรกรรมได้ดังนี้

1. พัฒนาระบบโครงสร้างการตลาด ซ่องทางการตลาด ระบบและวิธีการจัดส่ง (Logistics) ศินค้าเกษตรของประเทศไทย ทั้งนี้เพื่อเพิ่มโอกาสในการขยายช่องทางการกระจายผักและผลไม้ไทย (Supply chain) ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้งการสนับสนุนผู้ประกอบการค้าชาวจีนจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการไทยในการกำหนดกลยุทธ์การตลาดและสามารถพัฒนาระบบการค้าสินค้าเกษตรไทยให้มีคุณภาพและมาตรฐานสากล เทียบเท่าประเทศญี่ปุ่นอย่างมาก

2. ทัศนคติและความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อผักและผลไม้ที่นำเข้าจากประเทศไทย (Demand side) จะสามารถนำไปปรับปรุงและพัฒนาด้านการผลิตผักและผลไม้ของไทย(Supply side) ได้เป็นอย่างดี

3. ผลกระทบที่เกิดจากเปิดตลาดการค้าเสรีการนำเข้าผักและผลไม้จากประเทศไทยที่มีผลต่อเศรษฐกิจภาค เศรษฐกิจการเกษตรรายสาขา และเศรษฐกิจภาคอื่นๆที่เกี่ยวข้อง จะสามารถนำมาจัดทำเป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบายให้แก่ผู้บริหารได้เป็นอย่างดี

วิธีการเก็บรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล

แนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อวิเคราะห์ใช้การสร้างแบบจำลองเศรษฐมิจดิจิทัลภาคผักและผลไม้ รวมถึงการวิเคราะห์ถึงผลกระทบที่มีต่อการผลิตและการบริโภคภายในประเทศไทย เศรษฐกิจการเกษตร และเศรษฐกิจ มหาภารายสาขานี้จะประกอบด้วยการรวบรวมแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) และต้องอาศัยปัจจัยแหล่งอื่นที่สำคัญคือ

1. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) สามารถแบ่งออกได้เป็นลักษณะที่สำคัญดังนี้

1.1 การสัมภาษณ์ผู้บริหารและผู้ประกอบการ ทั้งในรูปแบบของกลุ่มและส่วนบุคคลที่เป็น ผู้นำเข้าผักและผลไม้ที่นำมาจำหน่ายภายในประเทศไทย ทั้งในระดับตลาดสดขนาดใหญ่(เช่น ตลาดสมแพช ตลาดเมืองใหม่ จ.เชียงใหม่ ตลาดสันมุมเมือง ตลาดไห กรุงเทพฯ) ตลาดค้าชายแดน(เช่น ตลาดเชียงแสน ตลาดแม่สาย จ.เชียงราย ตลาดอินโดจีน จ.มุกดาหารและจ.หนองคาย) และตลาดการค้าสมัยใหม่ (ห้างสรรพสินค้าแม็คโคร โลตัส คาร์ฟอร์ บิ๊กซี เลมอนฟาร์ม และ โกลเด้นเพลส เป็นต้น)

1.2 สัมภาษณ์ผู้ประกอบการชาวจีนที่เข้ามาทำการค้าผักและผลไม้และวิธีการดำเนินงานทาง การตลาด ในประเทศไทย ณ ตลาดค้าชายแดน(เช่น ตลาดเชียงแสน ตลาดแม่สาย จ.เชียงราย ตลาดอินโดจีน จ.มุกดาหาร และจ.หนองคาย)

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) สามารถแบ่งออกได้ 3 ฐานข้อมูลทางเศรษฐกิจที่สำคัญคือ

(2.1) ระบบฐานข้อมูลการค้าระหว่างประเทศ ประกอบด้วยข้อมูลการนำเข้าและส่งออกของศินค้าทางการเกษตร เน้นความสำคัญที่ผักและผลไม้ เป็นรายเดือน รายปี จากปีจุนปีก่อนไปในอดีต 5 ปี ตั้งแต่ ปี 2549– 2553 ในการศึกษาถึงภาพรวมและการวิเคราะห์ข้อมูลการนำเข้าของผักและผลไม้ และระบบโลจิสติกส์ ของศินค้า ครั้งนี้โดยใช้ข้อมูลจากหน่วยงานราชการที่สำคัญ เช่น สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กรมสุ่มการ กรมส่งเสริมการส่งออก กรมเจ้าการค้าระหว่างประเทศ และหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

(2.2) ระบบฐานข้อมูลเส้นทางการขนส่งสินค้าผักและผลไม้ ประกอบด้วยทางบก เรือและทางอากาศ ยกตัวอย่างเช่น ทางบกเส้นทางการขนส่งสีน้ำเงิน R9 และ R12 ทางเรือสามารถส่งผ่านทางท่าเรือเชียงแสน จ.เชียงราย เป็นต้น

(2.3) ระบบฐานข้อมูลการผลิต การค้าและการตลาดที่สำคัญของทั้งไทยและจีน กล่าวคือแหล่งผลิตผักและผลไม้ที่สำคัญแห่งหนึ่งคือ แม่น้ำโขง ความตื้นและความลึกอันน่า ส่วนตลาดขายส่งของไทย ที่เป็นแหล่งการค้าผักและผลไม้ที่สำคัญแห่งหนึ่งคือ ตลาดไห ตลาดสีมุนเมืองและตลาดอื่นๆ ได้แก่ ตลาดสมเพชร ตลาดเมืองใหม่ จ.เชียงใหม่ เป็นต้น

การวิเคราะห์สถานการณ์การนำเข้า-ส่งออก ผัก ผลไม้และผลิตภัณฑ์ปี 2546-2551

1. ภาพรวม การนำเข้าผักและผลไม้ที่สำคัญจากประเทศจีน

1.1 การนำเข้าผัก

1.1.1) กระแสเที่ยม

ในช่วงปี 2546-2551 ไทยมีการนำเข้ากระแสเที่ยมจากประเทศจีน ในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ กระแสเที่ยมสดหรือแห้งเย็น หัวสำหรับขยายพันธุ์ กระแสเที่ยมแห้งเป็นผง กระแสเที่ยมแห้งไม่เป็นผง และอื่นๆ ซึ่งปริมาณการนำเข้ามีแนวโน้มลดลงจาก 45,324 ตัน ในปี 2546 เหลือ 34,133 ตัน ในปี 2551 หรือลดลงในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 12.52 ต่อปี ในขณะที่มูลค่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก 271.22 ล้านบาทในปี 2546 เป็น 341.18 ล้านบาทในปี 2551 หรือเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 1.95 ต่อปี การนำเข้าส่วนใหญ่จะเป็นการนำเข้ากระแสเที่ยมสด โดยในปี 2551 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าคิดเป็นร้อยละ 90.22 และ 83.40 ของการนำเข้ากระแสเที่ยมทุกชนิดของไทย (ตารางที่ ...)

การนำเข้ากระแสเที่ยมสดหรือแห้งเย็นจะเป็นการนำเข้าจากประเทศจีนมากที่สุด แต่ปริมาณมีแนวโน้มลดลงจาก 40,517 ตัน ในปี 2546 เหลือเพียง 29,227 ตัน ในปี 2551 หรือลดลงในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 13.14 ต่อปี ในขณะที่มูลค่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก 233.48 ล้านบาทในปี 2546 เป็น 271.96 ล้านบาทในปี 2551 หรือเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 0.40 ต่อปี โดยจะนำเข้ามากที่สุดในเดือน กรกฎาคม-สิงหาคม และช่วงเดือน พฤษภาคม-ธันวาคม

1.1.2) หอมหัวใหญ่

ในช่วง 2546-2550 ไทยมีการนำเข้าหอมหัวใหญ่และผลิตภัณฑ์ (หอมหัวใหญ่สด หอมหัวใหญ่ทำไว้ไม่ให้เสียชั่วคราว หอมหัวใหญ่แห้งเป็นผง และหอมหัวใหญ่แห้งไม่เป็นผง) มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปริมาณ 22,149 ตัน มูลค่า 120.46 ล้านบาทในปี 2546 เป็นปริมาณ 31,140 ตัน มูลค่า 280.32 ล้านบาทในปี 2551 หรือเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 5.58 และ 9.85 ต่อปี ซึ่งเป็นการนำเข้าหอมหัวใหญ่สดหรือแห้งเย็นมากที่สุด โดยเพิ่มขึ้นจากปริมาณ 22,088 ตัน มูลค่า 114.67 ล้านบาทในปี 2546 เป็นปริมาณ 30,125 ตัน มูลค่า 217.18 ล้านบาทในปี 2551 หรือเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 5.18 และ 5.39 ต่อปีตามลำดับ (ตารางที่ ...)

ในการนำเข้าหอมหัวใหญ่สดหรือแห้งเย็นเป็นการนำเข้าจากประเทศจีนมากที่สุดจากปริมาณ 15,157 ตัน มูลค่า 62.14 ล้านบาทในปี 2546 เป็นปริมาณ 13,505 ตัน มูลค่า 69.02 ล้านบาทในปี 2551 ซึ่งในภาพรวมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 10.03 และ 12.34 ต่อปี โดยจะนำเข้ามากที่สุดในเดือน สิงหาคม

1.1.3) แครอท

ในช่วงปี 2546-2551 การนำเข้าแครอทของไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปริมาณ 17,733 ตัน มูลค่า 241.60 ล้านบาทในปี 2546 เป็นปริมาณ 52,209 ตัน มูลค่า 778.83 ล้านบาทในปี 2551 หรือเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 22.86 และ 23.99 ต่อปี ซึ่งในปี 2551 จะนำเข้ามากที่สุดในเดือน กรกฎาคม และเดือน ตุลาคม โดยในปี 2551

การนำเข้าแครอทของไทยจะเป็นการนำเข้าจากประเทศจีนมากที่สุด โดยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปริมาณ 8,495 ตัน มูลค่า 101.12 ล้านบาทในปี 2546 เป็นปริมาณ 51,067 ตัน มูลค่า 756.32 ล้านบาทในปี 2551 หรือเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 36.49 และ 40.22 ต่อปีตามลำดับ ทั้งนี้ปริมาณและมูลค่าแครอทที่นำเข้าจากประเทศจีน คิดเป็นร้อยละ 97.81 และ 97.11 ของการนำเข้าทั้งหมด

1.1.4) บร็อกโคลี่

ในช่วงปี 2546-2551 การนำเข้าบร็อกโคลี่ของไทยมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นจากปริมาณ 914 ตัน มูลค่า 12.34 ล้านบาทในปี 2546 เป็นปริมาณ 10,829 ตัน มูลค่า 214.38 ล้านบาทในปี 2551 หรือเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 62.73 และ 75.62 ต่อปี (ตารางที่ ...)

การนำเข้าบร็อกโคลี่ของไทยจะนำเข้าจากประเทศจีนมากที่สุด ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปริมาณ 864 ตัน มูลค่า 10.03 ล้านบาทในปี 2546 เป็นปริมาณ 10,817 ตัน มูลค่า 213.40 ล้านบาทในปี 2551 หรือเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 64.29 และ 81.69 ต่อปี ซึ่งนำเข้าในปริมาณที่ใกล้เคียงกันทุกเดือน โดยในปี 2551 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าคิดเป็นร้อยละ 99.89 และ 99.54 เมื่อเทียบกับการนำเข้าทั้งหมดของไทย

2.2 การนำเข้าผลไม้

2.2.1) แอปเปิล

ในช่วงปี 2546-2551 การนำเข้าแอปเปิลสดและผลิตภัณฑ์ ได้แก่ แอปเปิลแห้ง และน้ำแอปเปิล มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปริมาณ 85,128 ตัน มูลค่า 2,404.58 ล้านบาทในปี 2546 เป็นปริมาณ 108,533 ตัน มูลค่า 3,191.97 ล้านบาทในปี 2551 หรือเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 4.02 และ 6.33 ต่อปี การนำเข้าส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าแอปเปิลสด โดยในปี 2551 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าคิดเป็นร้อยละ 97.55 และ 95.03 ของการนำเข้าทั้งหมด

การนำเข้าแอปเปิลสดของไทยส่วนใหญ่จะเป็นการนำเข้าจากประเทศจีน ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปริมาณ 64,228 ตัน มูลค่า 1,564.83 ล้านบาทในปี 2546 เป็นปริมาณ 83,531 ตัน มูลค่า 2,176.87 ล้านบาทในปี 2551 หรือเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 3.64 และ 6.41 ตามลำดับ โดยนำเข้ามากที่สุดในช่วงเดือน กันยายน-ธันวาคม ซึ่งเป็นช่วงที่ผลผลิตของจีนออกสู่ตลาดมากที่สุด ทั้งนี้ปริมาณและมูลค่าการนำเข้า แอปเปิลสดจากจีน ในปี 2551 คิดเป็นร้อยละ 78.89 และ 71.77 ของปริมาณและมูลค่าการนำเข้าแอปเปิลสดทั้งหมด

2.2.2) ส้ม

ในช่วงปี 2546-2551 การนำเข้าส้มสด (ส้มเขียวหวาน ส้มตรา ส้มเกดี้ยง ส้มแม่นดาวิน ส้มจูก ส้มเบลกอกบางอ่อนๆ) และผลิตภัณฑ์จากส้ม (น้ำส้มชนิดต่างๆ) มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปริมาณ 5,662 ตัน มูลค่า 224.09 ล้านบาทในปี 2546 เป็นปริมาณ 27,936 ตัน มูลค่า 933.23 ล้านบาทในปี 2551 หรือเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ

41.19 และ 37.91 ต่อปี การนำเข้าส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าสัมสด โดยในปี 2551 ปริมาณและมูลค่าคิดเป็นร้อยละ 96.08 และ 60.87 เมื่อเทียบกับการนำเข้าสัมสดและผลิตภัณฑ์ทั้งหมด (ตารางที่ ...)

การนำเข้าสัมสดส่วนใหญ่ไทยจะนำเข้าจากประเทศจีน ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างมากจากปริมาณ 1,215 ตัน มูลค่า 26.48 ล้านบาทในปี 2546 เป็นปริมาณ 18,665 ตัน มูลค่า 515.85 ล้านบาทในปี 2551 หรือเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 84.57 และ 92.44 ต่อปี โดยเป็นการนำเข้าสัมเม็ดารินมากที่สุดรองลงมา ได้แก่ สัมเม็ดอกบางอ่อนๆ และสัมเมี้ยวหวาน สำหรับการนำเข้าผลิตภัณฑ์จากสัมในปี 2546-2551 พบว่ามีการนำเข้าน้ำส้มแข็งจำนวนมากที่สุด และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก ปริมาณ 2,484 ตัน มูลค่า 141.32 ล้านบาทในปี 2546 เป็นปริมาณ 4,108 ตัน มูลค่า 273.75 ล้านบาทในปี 2551 หรือเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 13.86 และ 19.59 ต่อปีตามลำดับ โดยนำเข้าจากประเทศบริษัทมากที่สุดรองลงมา ได้แก่ อิสราออล (ตารางที่ ...)

2.2.3) อุ่นสด

ในช่วงปี 2546-2551 การนำเข้าอุ่นสดและผลิตภัณฑ์ (อุ่นแห้ง น้ำอุ่นต่างๆ) มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปริมาณ 9,876 ตัน มูลค่า 652.42 ล้านบาทในปี 2546 เป็นปริมาณ 31,062 ตัน มูลค่า 1,681.50 ล้านบาทในปี 2551 หรือเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 26.55 และ 21.29 ต่อปีตามลำดับ การนำเข้าส่วนใหญ่จะเป็นการนำเข้าอุ่นสดโดยเพิ่มขึ้นจากปริมาณ 8,994 ตัน มูลค่า 605.82 ล้านบาทในปี 2546 เป็นปริมาณ 26,925 ตัน มูลค่า 1,463.64 ล้านบาทในปี 2551 หรือเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 25.53 และ 20.00 ต่อปีตามลำดับ (ตารางที่ ...)

การนำเข้าอุ่นสดของไทยส่วนใหญ่จะเป็นการนำเข้าจากประเทศจีน ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปริมาณ 734 ตัน มูลค่า 678.03 ล้านบาทในปี 2546 เป็นปริมาณ 14,056 ตัน มูลค่า 678.03 ล้านบาทในปี 2551 หรือเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 94.07 และ 98.32 ต่อปีตามลำดับ

ผลการศึกษาข้อมูล ผู้ประกอบการค้าส่ง พักและผลไม้ ณ จ.มุกดาหาร

1. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ประกอบการในการซื้อพักและผลไม้จากจังหวัดมาจำหน่าย

ราคา ราคาของพักและผลไม้จากจังหวัดมีราคาถูก สะดวกให้ผู้ประกอบการตัดสินใจเลือกซื้อเพื่อนำมาจำหน่าย

คุณภาพของสินค้า ไม่ว่าจะเป็นพักหรือผลไม้ คุณภาพของจังหวัดคึกคัก ทนต่อสภาพอากาศได้ดีกว่า

ถูกกว่า พักและผลไม้ของจังหวัดมีถูกกว่าผลไม้ คุณภาพของจังหวัดคึกคัก ทนต่อสภาพอากาศได้ดีกว่า

รสนิยมของผู้บริโภค / ประเทศ / วัฒนธรรม จะเห็นได้ว่า ผลไม้จังหวัดมีความน่าทานหลายปี ผู้บริโภคบางรายก็

เลือกที่จะบริโภคผลไม้จังหวัดมากกว่าผลไม้ไทย เพราะเลือกซื้อได้ง่าย ราคาถูก รสชาติดี มีทุกฤดูกาล ตลอดจนใน

เรื่องของประเพณีและวัฒนธรรมของชาวไทยเชื้อสายจีน ในการ เช่น ไหว้ต่างๆ จะเห็นได้ว่า ส่วนมากก็นิยม

ผลไม้จังหวัดเป็นส่วนใหญ่ (แอปเปิล สาลี อุ่น ส้ม และกล้วย) ผลไม้ไทยทดแทนได้ แต่น้อยและไม่ค่อยเป็น

ที่นิยมจึงทำให้พ่อค้าเลือกที่จะนำของจากจังหวัดมาจำหน่ายเป็นจำนวนมากในห่วงประเพณีของจีน

2. ความคิดเห็นของผู้ค้าส่งและปลีก ต่อราคาพักและผลไม้จากจังหวัด

จากการสำรวจผู้ประกอบการ ต่างก็ให้ความคิดเห็นว่า “ ราคาพักและผลไม้จังหวัดมีราคาถูกกว่า ” ซึ่งผลก็เนื่องมาจาก การเบิกขาดการค้าเสรี ไทย - จีน

- ผลผลกระทบต่อผลไม้ไทย จากการนำเข้าผักและผลไม้จากจีน

ผลไม้

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ ทำให้ทราบว่า จากการนำเข้าผลไม้จากจีนเพื่อมาจำหน่าย จะส่งผลกระทบต่อผลไม้ไทยเป็นบางประเภทเท่านั้น เมื่อผลไม้ไทยตามคุณภาพออกนามาจำหน่าย แล้ว ประชาชนก็จะนิยมผลไม้ไทยอยู่มาก ส่งผลให้ผลไม้จีนมียอดขายลดลงแต่ไม่มาก แต่เมื่อผลไม้ไทยตามคุณภาพลดลง ผลไม้จีน ก็จะมีอิทธิพลมากกว่าเป็นบางชนิดและขึ้นอยู่กับคุณภาพของผลไม้จีนด้วย

- ช่องทางในการนำผักและผลไม้จากจีนมาจำหน่าย ณ จังหวัดมุกดาหาร

มีอยู่ด้วยกัน 2 ช่องทาง คือ

1.) รับมาจากท่าเรือ หรือ ตลาดไทร ซึ่งจะได้ของที่มีคุณภาพดีกว่า มีมาตรฐานกว่า การนำรับสินค้ามีด้วยกันหลายวิธี เป็นวิธีที่สะดวกที่สุด ซึ่งผู้ประกอบการบางรายก็จะมารับสินค้าเอง หรือบางรายก็จะโทรศัพท์กับพ่อค้าคนกลางอธิบายแล้วให้ไปส่งถึงที่ จากการสัมภาษณ์ผู้ค้าส่งรายใหญ่ 2 ราย พบว่า

ผู้ค้าส่งรายแรก นิยมไปรับสินค้าที่ตลาดไทรด้วยตัวเอง ซึ่งสินค้าที่นำมาขายก็จะบวกในเรื่องค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น เป็นต้นทุนในการขนส่ง โดยผลไม้ที่นำมาจำหน่ายจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับชนิด คุณภาพ รวมถึงรสนิยมในการบริโภคในช่วงนั้น

ผู้ค้าส่งรายที่สอง ใช้วิธีการโทรศัพท์สั่งสินค้าจากพ่อค้าคนกลางที่ตลาดไทร แล้วนำมาส่งถึงที่ โดยพ่อค้าคนกลางคิดค่าใช้จ่ายเพิ่มในการขนส่ง

2.) รับมาโดยตรงจากจีน โดยผ่านพ่อค้าคนกลางที่ประเทศไทย

จากการสัมภาษณ์ผู้ค้าส่งรายแรกนั้น วิธีนี้ไม่ค่อยเป็นที่นิยม เพราะไม่เห็นสินค้า โดยต้องจ่ายเป็นเงินสดเท่านั้น ซึ่งของที่ได้รับมาไม่มีคุณภาพเท่าที่ควร

“สินค้าประเภทผักที่นำเข้ามาจากจีน แต่ เป็นสินค้าที่ผิดกฎหมาย” ส่วนมากเป็นสินค้าประเภทผัก เช่น กระเทียม และหัวหอมใหญ่

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการในการนำสินค้าเข้ามาจำหน่าย พบว่า ช่องทางในการนำเข้ากระเทียม และหัวหอมจะมาจากการพ่อค้าคนกลางที่เป็นชาวลาว โดยการเคลื่อนย้ายน้ำ从中 จะมากจากจีนแล้วมาผ่านที่เวียดนาม แล้วเข้ามาประเทศไทย การสั่งของแต่ละครั้งจะใช้วิธีการโทรศัพท์ โดยจ่ายในรูปของเงินสด แล้วขนส่งผ่านทางเรือขนาดเล็ก เข้ามาจังหวัดมุกดาหาร โดยกระเทียมจะสั่งมากกว่าหัวหอมหัวใหญ่ เมื่อได้รับสินค้าแล้ว จะเก็บไว้ที่โกดังสินค้า จากนั้นจะมีผู้ประกอบการมารับไปจำหน่ายอีกที หรือมีผู้ประกอบการบางรายที่โทรศัพท์จากนั้นก็จะรับไปส่งถึงที่ สินค้าจะกระจายไปตามจังหวัดขอนแก่น กาฬสินธุ์ และมหาสารคาม เป็นต้น

การศึกษาห่วงโซ่อุปทานผักและผลไม้จากจีนมาอย่างตลาดค้าส่ง ตลาดไท กทม.

1. ตัวคัดส่วนการนำเข้าผักและผลไม้จากจีน

ผลไม้

1. แอปเปิล
2. สาลี่ }
3. ทับทิม } ทั้ง 3 อย่างนำเข้าในสัดส่วนที่เท่ากัน
4. อุ่น จะมีการนำเข้าน้อยกว่า ผลไม้ทั้ง 3 ชนิด

ผัก

1. แครอท
2. บร็อกโคลี่ }
3. หอมหัวใหญ่ } ทั้ง 3 อย่างนำเข้าในสัดส่วนที่เท่ากัน

2. การนำเข้าผักและผลไม้จากจีน

2.1 ชื่อผ่านพ่อค้าชาวจีน (การติดต่อซื้อขายมีการเข้าไปคุยกับสินค้าในจีนและมีการตกลงกับชาวสวนจากจีน เหมือนกับที่ทำการซื้อจากชาวสวนในไทยนะครับ)

2.2 การขนส่ง ต้นทางการขนส่งจะมาจาก เมือง ชานซี คุนหมิง จะมีการส่งมาถึง ท่าเรือแหลมฉบังและท่าเรือคลองเตย ระยะเวลา ประมาณ 5-6 วัน ค่าขนส่ง จะคิดตามค่าร่วงในศูนย์คอนเทนเนอร์ (สินค้าที่ส่งมาจากจีนมีการแพ็คเป็นกล่อง และจะคิดตามจำนวนและค่าร่วงในศูนย์คอนเทนเนอร์) การขนส่ง จะเป็นรถบรรทุกขนส่งของบริษัท

3. ต้นทุนการนำเข้าผักและผลไม้

3.1 ต้นทุนในประเทศไทย

1. ค่าภาระนำเข้า เป็น 0 % ตามข้อตกลง AFTA
2. ค่าธรรมเนียม }
3. ค่าขนส่งทางเรือเดินทะเล } (Shipping ท่าเรือ จะเป็นหน่วยงานที่จัดการ)

3.2 ต้นทุนในประเทศไทย

1. ค่าภาระการนำเข้า 0 %
2. ค่าธรรมเนียม คิดตามกฎหมายภาษีรายได้
3. ค่าขนส่ง เป็นการขนส่งทางศูนย์คอนเทนเนอร์
4. ค่าจ้างแรงงาน คิดตามค่าจ้างขั้นต่ำ

4. ความคิดเห็นของผู้ประกอบการ จากการสำรวจพบว่า ด้านการติดต่อประสานงานกับจีน ด้านดันทุนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ด้านกฎระเบียบและข้อจำกัดทั้งประเทศจีนและไทยจะไม่มีปัญหาแต่ด้านการตั้งราคาและผลไม่มีมาตรการตั้งราคาดังนี้

ราคางานจีน + ดันทุน + กำไรที่ต้องการ

ซึ่งการตั้งราคาจะเป็นไปตามกลไกตลาด ซึ่งราคาของสินค้าก็จะมีราคากันลงตามปริมาณความต้องการ และถูกกาลของสินค้าชนิดนั้นๆ

5. ข้อเสนอแนะ

จากการสำรวจทางผู้ประกอบการส่งเสริมนโยบายการเปิดการค้าเสรี (AFTA) เนื่องจากว่าจะทำให้ภาษีการนำเข้าสินค้าจากประเทศจีนนั้นเป็นศูนย์และทำให้ลดดันทุนทางด้านการขนส่งซึ่งจะเห็นได้ว่า เมื่อภาษีเป็นศูนย์ ทำให้ระบบโลจิสติกส์ที่มีการจัดการที่มีประสิทธิภาพเพื่อทำให้ดันทุนของทางแต่ละบริษัทนั้นลดลงและระบบโลจิสติกส์ก็เป็นส่วนที่สำคัญของระบบโซ่อุปทานที่งานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษา

ผลการสำรวจ ข้อมูลผู้ประกอบการนำเข้า-จําหน่ายผัก ผลไม้จากจีน ณ ตลาดเมืองใหม่ จ.เชียงใหม่ การสัมภาษณ์ ด้านศุลกากรแม่นาย ด่านศุลกากรเชียงแสน เจ้าหน้าที่สำนักงานอาหารและยา ประจำด่านเชียงแสน และ Shipping จ.เชียงราย

1. ลักษณะของผู้ประกอบการค้าปลีกและค้าส่งผักและผลไม้ : ร้านค้าปลีกในตลาดจะมีการรับสินค้ามาจากร้านค้าส่งในต่างจังหวัด ร้านค้าส่งจะรับสินค้ามาจากท่าเรือเชียงแสน

2. สัดส่วนการนำเข้าผักและผลไม้จากจีน

ผลไม้

1.แอปเปิล สาลี มีสัดส่วนการนำเข้าไกลีเดียงกัน ร้อยละ 60

2.หัวพิม ลูกพัดบับ มีสัดส่วนการนำเข้า ร้อยละ 40

3.อุรุ่น มีสัดส่วนการนำเข้า ร้อยละ 10 (เกรด เอ จะมีการนำเข้ามาจาก สาธารณรัฐเชก เกรดรองลงมาจะนำเข้าจากจีน)

ผัก

1.กระเทียม มีสัดส่วนการนำเข้า ร้อยละ 60

2.หอมหัวใหญ่ มีสัดส่วนการนำเข้าจากจีน ร้อยละ 50 (ร้อยละ 30 นำเข้ามาจากอินโด네เซีย ร้อยละ 20 มีการนำเข้าจากจีน)

3.พริกแดง เป็นพริกที่นำเข้ามากจากอินเดีย

4.บร็อกโคลี่ และแครอฟท์ มีสัดส่วนการนำเข้าไกลีเดียงกัน

3. ประเภทผัก และผลไม้ที่นำเข้า

ผลไม้

1. แบบปี๊ก สาลี หับทิม และสูกพลับ มีการนำเข้าห้องทางท่าเรือเชียงแสน และแม่น้ำ สินค้าที่นำเข้ามาทางท่าเรือ เชียงแสน และสินค้ามีความเสี่ยงหายถึงร้อยละ 30 และการซื้อสินค้าไม่สามารถที่จะคุ้มสินค้าข้างในได้

2. อุ่น มีการนำเข้ามาจากเมริกาและจีน ซึ่งสินค้าที่นำเข้ามาจากอเมริกามากกว่าจีน อุ่นที่นำเข้ามาจากจีนเป็นสินค้าเกรด A ส่วนสินค้าที่นำเข้ามาจากจีนมีเกรดที่ต่ำกว่าทางด้านของจีน(ท่าเรือเชียงแสน)

ผัก

1. กระเทียมที่นำเข้ามาจากจีน (ท่าเรือเชียงแสน)

2. หอมหัวใหญ่ การนำเข้าจะเป็นการนำเข้ามาทางตลาดไทยและตลาดสีนุ่มเมืองเป็นส่วนใหญ่ เพราะ หอมหัวใหญ่ จะมีสัดส่วนการนำเข้ามากอินโดนีเซีย (มาทางเรือเดินทะเล) มากกว่าการนำเข้ามาจากจีน (ทางท่าเรือเชียงแสน)

3. บร็อกโคลี และแครอท มีการนำเข้ามาทาง ท่าเรือเชียงแสน

4. ราคาสินค้าและกลไกตลาด

ราคาของสินค้าผักและผลไม้ที่นำเข้ามาจากจีนจะมีราคาน้ำหนักกว่าสินค้าภายในประเทศ ซึ่งจะเห็นได้อย่างสินค้าอย่างกระเทียมที่มาจากการนำเข้ามีราคา 40 – 50 บาท แต่กระเทียมที่เป็นผลผลิตในประเทศไทยมีราคา 100 บาท

ปัจจัยที่กำหนดราคาสินค้า คือ

1. ความต้องการบริโภคของสินค้า (Demand) ของผู้บริโภค

2. ผลผลิตของสินค้าที่ออกตามฤดูกาล และเมื่อมีการนำเข้าสินค้าจากจีน ก็ทำให้ราคาสินค้าตกลง กิโลกรัมละ 12-13 บาท(ราคาต่ำสุด) และ กิโลกรัมละ 60 (ราคาสูงสุด)

3. ค่าแรงงานของจีนมีค่าจ้างต่ำกว่าค่าจ้างแรงงานของไทยมาก

4. สินค้าของจีนมีความสมบูรณ์มากกว่าสินค้าในประเทศไทย เช่น หอมใหญ่มีขนาดใหญ่กว่าของทางศรีษะเกย ผู้บริโภคจึงเลือกที่จะบริโภคสินค้าที่นำเข้ามาจากจีน

5. การติดต่อซื้อขายกับพ่อค้าชาวจีน ลักษณะการซื้อขายจะมี 3 ลักษณะ

1. การติดต่อซื้อสินค้าโดยตรงกับทางพ่อค้าจีนซึ่งพ่อค้าส่งชาวไทยจะไปคุ้มสินค้าที่ประเทศไทยและมีการตกลงซื้อขายกับทางชาวสวนหรือพ่อค้าของชาวจีนเลย

2. พ่อค้าส่งจะซื้อสินค้าที่ท่าเรือเชียงแสน และแม่น้ำ

3. พ่อค้าส่งจะมีการซื้อขายสินค้าแบบแลกเปลี่ยนสินค้ากัน (Brother System)

6. ต้นทุนค่าขนส่งและลักษณะการขนส่ง

1. การขนส่งทางเส้นทาง R3A ระยะทาง 493 กม. ระยะเวลาในการเดินทางจาก คุนหมิง-เชียงรุ่ง-บัวแก้ว-เชียงราย ระยะเวลาในการเดินทาง 28 ชม

- ค่าภาระในการขนส่ง 10,000 บาท ต่อ 1 คัน

- ค่าผ่านทางจากเชียงรายถึงคุนหมิง จำนวน 18,000 – 20,000 บาท เป็นการเก็บค่าผ่านทางแต่ละแขวงในลาว

- รวมค่าขนส่งทาง R3A จำนวน 30,000 – 40,000 บาท

2. การขนส่งทางเส้นทาง R3B ระยะทาง 380 กม. ระยะเวลาในการเดินทางจาก แม่สาย – ท่าขี้เหล็ก – เชียงตุง – เมืองลา – เชียงรุ่ง – คุนหมิง 20 ชั่วโมง

- ค่าภาระและค่าผ่านทาง รวม 10,000 บาท ต่อ 1 คัน
- การขนส่งจากเชียงรายผ่านพม่าจะต้องมีการเปลี่ยนรถเป็นรถบีกอ็พของพม่าและจะคิดเงินเป็นตั้งครัว
- ตั้งครัว เล็ก 320 ตั้งครัว (10 ตัน.) ใหญ่ 180 ตั้งครัว (20-22 ตัน)
- รถ 6 ล้อ บรรทุกได้ 15 ตัน รถ 10 ล้อ บรรทุกได้ 25 ตัน

3. การขนส่งทางเรือ ระยะทาง 344 กม. ระยะเวลาในการเดินทางจากคุนหมิง – เชียงรุ่ง – เชียงແສນ 1 วัน

- การขนส่งทางเรือจะมีการคิดตามค่าธรรมเนียม
- จำนวนการขนส่งจะขึ้นอยู่กับระดับน้ำของแม่น้ำ ซึ่งหากมีน้ำเยอะ (8-10 เมตร) จะสามารถขนส่งได้ 180-350 ตัน และระดับน้ำน้อย (2 เมตร) จะขนสินค้าได้ 180 ตัน การขนส่งสินค้า จากเชียงແສນไปยังจีนนั้น จะต้องรองรับน้ำหนักสินค้าจะเดิมบันที่ระหว่างทาง จึงจะเดินเรือออกໄไป

7. การเก็บภาษีของทางรัฐบาลจีน

- รัฐบาลจีน เปิด FTA เสียภาษี 0 เปอร์เซ็นต์
- การเสียภาษี VAT การเสียภาษีในแต่ละมณฑล 13 เปอร์เซ็นต์

8. การขอเคลื่อนย้ายสินค้า

- การขอเคลื่อนย้ายสินค้าจะต้องมีการทำตามขั้นตอนการขอเคลื่อนย้ายสินค้า

9. การทำงานของ Shipping

- การจัดหางบประมาณของ Shipping จะต้องเป็นคนไทย แต่ส่วนใหญ่จะเป็น Normincc ซึ่งผู้ที่เป็นเจ้าของตัวจริงคือ คนจีน ซึ่งจะเอื้อเพื่อต่อพ่อค้าจีนให้มีต้นทุนที่ถูกคลงและสะดวกต่อการขนส่ง
- การทำงานของ Shipping จะมีการตกลงราคากำลังส่งสินค้าที่จะนำเข้าหรือส่งออก ซึ่ง Shipping จะเป็นผู้ควบคุมการเคลื่อนย้ายสินค้า จากทางบกสู่ทางเรือ

10. ปัญหาและอุปสรรค

- การติดตลาดของสินค้าจากจีนทำให้สินค้าไทยค่อนข้างถูกกว่า แต่จีนมีความต้องการสินค้าสูงกว่าประเทศไทย เนื่องจากราคาสินค้าถูกกว่า

- เมื่อมีการนำเข้าสินค้าจากจีนและสินค้าในประเทศไทยมีผลผลิตออกมาก จนทำให้เกิดภาวะสินค้าล้นตลาด และทำให้ราคางานของจีนมีค่าใช้จ่าย

- การขนส่งสินค้าทาง R3B มีระยะทางไกลกว่า R3A แต่ R3B ยังไม่เป็นที่ยอมรับของ ไทย

- การขนส่งทางเรือจะมีตารางเวลาในการปล่อยน้ำแต่จีนมักจะไม่ปล่อยตามตารางเวลา เนื่องจากจีนต้องการน้ำไว้เพื่อผลิตกระเบშไฟฟ้าในแต่ละเชื่อม ซึ่งเชื่อมในประเทศไทยมีทั้งหมด 11 เชื่อม

- การเดินเรือในแม่น้ำโขงจะต้องใช้ความสามารถส่วนบุคคล

- การซื้อสินค้าตามแนวชายเด่นนั้น ไม่สามารถเลือกคุณภาพได้
- การค้าตามแนวชายเด่นส่วนใหญ่จะเป็นการจ่ายเงินสดและการใช้เครดิตส่วนตัวหรือความเชื่อใจ
- ศูนย์กลางน้ำมันในส่วนต่างๆ ไม่สามารถส่งมาทางเรือได้เนื่องจากไม่ทันกับการขนส่งที่มีความเสี่ยงกับ ต้องนำ ใบอนุญาตให้สามารถเฉพาะตัวสำหรับการเดินเรือ

สรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษาจากการศึกษาสภาพทั่วไปในระบบโซ่อุปทานและระบบโลจิสติกพบว่า การติดต่อซื้อสินค้า จากพ่อค้าจีนจะมีอยู่ 3 ลักษณะ 1. การติดต่อซื้อสินค้าโดยตรงกับทางพ่อค้าจีนซึ่งพ่อค้าส่งขาวไทยจะไปคุยกับค้าที่ประเทศจีนและมีการตกลงซื้อขายกับทางขาวสวนหรือพ่อค้าของขาวจีนเดียว 2. พ่อค้าส่งจะซื้อสินค้าที่ทำเรือ เชิงแสน ตลาดไห่หละตลาดสีมูนเมือง 3. พ่อค้าส่งจะมีการซื้อขายสินค้าแบบแลกเปลี่ยนสินค้ากัน (Brother System) การเพิ่มคุณค่าของสินค้าโดยมีการ Packing สินค้าเพื่อเพิ่มน้ำหนักสินค้า การรับส่งสินค้า ใช้ระบบคลังสินค้า โดยจะเป็นศูนย์กลางการกระจายสินค้าและการใช้ระบบ JIT (Just In Time) โดยพ่อค้าส่งจะมารับสินค้าที่ทำเรือ หรือ ศูนย์กระจายคลังสินค้า การซื้อขายและกำหนดราคาสินค้าราคากลางสินค้าผักและผลไม้ที่นำเข้า มาจากจีนจะมีราคาที่ถูกกว่าสินค้าภายในประเทศไทยซึ่งจะเห็นได้อย่างสินค้าอย่างกระเทียมที่มาจากจีนมีราคา 40-50 บาท แต่จะเทียบกับสินค้าที่เป็นผลผลิตในประเทศไทย 100 บาท ปัจจัยที่กำหนดราคาสินค้า คือ 1. ความต้องการบริโภคของสินค้า (Demand) ของผู้บริโภค 2. ผลผลิตของสินค้าที่ออกตามฤดูกาล และเมื่อมีการนำเข้าสินค้ามา จากจีน ก็ทำให้ราคาสินค้าตกลง กิโลกรัมละ 12-13 บาท(ราคาต่ำสุด) และกิโลกรัมละ 60 บาท(ราคาสูงสุด) 3. ค่าแรงงานของจีนมีค่าจ้างต่ำกว่าค่าจ้างแรงงานของไทยมาก 4. สินค้าของจีนมีความสมบูรณ์มากกว่าสินค้าในประเทศไทย เนื่อง ห้อมใหญ่เมียนด้าใหญ่กว่าทางศรีษะเกย ผู้บริโภคจึงเลือกที่จะบริโภคสินค้าที่นำเข้ามาจากจีน

จากการศึกษาถึงต้นทุนและการสำรวจเส้นทางการนำเข้า พบว่า หากส่งสินค้ามาทางแม่น้ำโขงจะมีระยะทางที่สั้นกว่าและใกล้กับเส้นทางอื่น ๆ และมีค่าใช้จ่ายในการขนส่งที่มีราคาถูกกว่าทางบก แต่การขนส่งสินค้าทางทะเล ก็จะมีราคาถูกกว่าทั้งการขนส่งทางแม่น้ำโขงและคุณภาพของสินค้ามีคุณภาพดีกว่าสินค้าที่นำเข้ามาจากเชียงราย และสามารถที่จะเลือกสินค้าได้

สรุปผลและข้อคิดเห็น

จะเห็นได้ว่าข้อตกลงเบตการค้าเสรีนี้ได้ส่งผลให้การค้าระหว่างไทยและจีนมีการขยายตัวทั้งทางด้านการส่งออกและด้านการนำเข้า เป็นผลให้การแข่งขันทางการค้าระหว่างกันมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะเห็นได้จาก ปรากฏการณ์ดังกล่าว ข้างต้นในบทความทันนี้ ทำให้ไทยมีการนำเข้าผักและผลไม้จากจีนเพิ่มมากขึ้น และ ผู้บริโภคชาวไทยมีทางเลือกในการบริโภคผักและผลไม้ได้มากขึ้น โดยผักและผลไม้จากจีนมีความได้เปรียบ

ในด้านราคารสชาติและคุณภาพ เป็นผลให้เกิดการทดแทนกันได้อย่างสมบูรณ์ ทำให้การบริโภคผลไม้ ที่เพาะปลูกในประเทศไทย หดหู่ชะงักเนื่องด้วยจาก ผลของราคากลุ่มพืชหรือปัจจัยอื่นๆ ที่เข้ามากระทบก็ต้องทำให้ผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงคือ “เกษตรกร” ซึ่งมีผลกระทบโดยตรงต่อประเทศ

われฉะนั้น จึงมีความจำเป็นที่เกษตรกรในภาค ส่วนต่างๆ และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องต้องวางแผน ปรับตัวรับกับกระแสการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทั้งระยะสั้นและระยะยาว โดยระบบสั้นเกษตรกรควรผลิตสินค้าให้แตกต่างจากสินค้าอื่น โดยปรับเปลี่ยนวิธีการผลิตหันไปเพาะปลูกพืชผักไว้สารตอกถั่งทดแทน และในระยะยาว เกษตรกรควรปรับเปลี่ยนพื้นที่ไปเพาะปลูกพืชชนิดอื่นที่เงินไม่สามารถผลิตได้ทดแทน โดยภาครัฐควรให้การสนับสนุนทั้งทางด้านงบประมาณและด้านวิชาการเพื่อเพิ่มศักยภาพทางด้านการผลิตและการแปร่งขันให้ประเทศไทยยังคงเป็นอยู่บนแนวที่การค้าได้และพัฒนาช่องทางการกระจายสินค้าโดยมีเป้าหมายเพื่อลดต้นทุนค่าใช้จ่ายของทั้งระบบให้ต่ำสุด และยังคงสามารถตอบสนองต่อระดับความต้องการของผู้บริโภค และที่สำคัญการสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่องของรัฐบาลจะส่งผลดีและนำไปสู่การพัฒนาและต่อสู้กับการแปร่งขันได้

บรรณานุกรม

ดร. ภูลพงษ์ ยูนิพันธ์. 2548 การพัฒนา SCM (Supply Chain Management) บนเส้นทาง E-Business. กรุงเทพมหานคร : พิมพ์ที่ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ที.เอ.ส.บี. โปรดักส์

MSC. ดร. วัลย์ลักษณ์ อัตชีรวงศ์. 2549 การจัดการและออกแบบโซ่อุปทาน (Designing & Managing The Supply Chain). กรุงเทพมหานคร : บริษัท สำนักพิมพ์ท็อป จำกัด

สาข์ณห์ จันทร์ จันทร์วิภาสว์ 2549 กลยุทธ์ Lorgistic รุก-รับ FTA. กรุงเทพมหานคร : บริษัท เอ็กซ์เซลเล้นท์ บิสเนส คอปอร์เรชั่น อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด

ชนิต ไสรัตน์. 2549 Transport Lorgistic Hub เมื่อประเทศไทยเป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ของภูมิภาคอาเซียน โคลิน โจนส์และจีนตันได้. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์หนังสือฯพ拉ลงกรณ์ มหาวิทยาลัย

ดร. วิทยา สุฤทธิ์ธรรม. 2545 Supply Chain Management การจัดการโซ่อุปทาน. กรุงเทพมหานคร : บริษัท เพียร์สัน เอ็คคูเคชั่น อินโค้ดไวน่า จำกัด

ประวัติของผู้นำเสนอบทความทางวิชาการ

ผู้นำเสนอบทความ

นายสุเทพ คงเกื้อ

ชื่อเรื่อง

ห่วงโซ่อุปทานผักและผลไม้นำเข้าจากประเทศจีนมาอย่างประเทศไทย

สถานศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

โทรศัพท์ที่สะดวกต่อการติดต่อกัน 085-884-119-1

E-mail address

: na_tep@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

ประถมศึกษา

โรงเรียนบ้านกุนແປ

มัธยมศึกษา

โรงเรียนช่องวัด

อุดมศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

สาขา/คณะ

เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ/คณะเศรษฐศาสตร์

